

Full diocesà

20 de març del 2022

p5 — Torna, després de dos anys, el Viacrucis Jove a Montserrat

p8 — El bisbe Romà dedica una carta als sacerdots

*Sacerdots al servei
d'una Església en camí*

DIA DEL SEMINARI
19/20 de març de 2022

CONFERENCIA
EPISCOPAL
ESPAÑOLA

COMISSIÓ EPISCOPAL PER AL
CLERO I SEMINARIS
Subcomissió Episcopal
per als Seminaris

«Jo soc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob»

Diumenge III de Quaresma / Cicle C

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jeró, sacerdot madianita. Tot guiant el seu ramat desert enllà, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama enmig de la bardissa. Va mirar, i s'adonà que la bardissa cremava però no es consumia. Moisès es va dir: «Deixa'm anar a veure aquesta visió extraordinària: què ho fa que no es cremi la bardissa.» El Senyor veié que s'acostava per mirar. Llavors Déu el cridà de la bardissa estant: «Moisès, Moisès.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra sagrada.» I afegí: «Jo sóc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob.» Moisès es cobrí la cara, perquè no gosava mirar Déu.

Llavors el Senyor li digué: «He vist les penes del meu poble al país d'Egipte i he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors. Conec els seus sofriments. Baixaré, doncs, a alliberar-lo del poder dels egipcis i a fer-lo pujar d'aquell país cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel.»

Moisès digué a Déu: «Quan aniré a trobar els israelites i els diré: "El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres", si ells em pregunten quin és el seu nom, què he de respondre?» Déu li contestà: «Jo sóc el qui sóc.» I afegí: «Respon així als israelites: "Jo-sóc m'envia a vosaltres".» Déu digué encara a Moisès: «Digues això als israelites: "Jahvè (el qui és), el Déu dels vostres pares, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob, m'envia a vosaltres."»

«Aquest serà el meu nom per sempre, amb aquest nom em tindran present totes les generacions.»

(3,1-8a.10.13-15)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne.

[102]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així, la pau de

Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

(10,1-6.10-12)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Per aquell temps, alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la de les víctimes que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: «Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual.»

I els digué aquesta paràbola: «Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això, digué al vinyater: "Mira, fa tres anys que vinc a cercar fruit a aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la d'una vegada. Per què la tinc, si no fa més que ocupar-me la terra?" Ell li contestà: "Senyor, deixeu-la encara aquest any. Cavaré la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar".»

(13,1-9)

«Si ells em pregunten quin és el seu nom, què he de respondre?»

Conversió vs. paciència

Carles Riera i Fonts, pvre.

La demanda de conversió i la paciència de Déu són els principals aspectes dels dos relats de l'evangeli d'avui.

La conversió ha de ser una actitud connatural en tot cristià, una perseverant manera de procedir al llarg de la vida, no pas un fet aïllat, esporàdic o ocasional. Aquest emmenar-nos a creure compta, això sí, amb el comportament de Qui plàcidament espera la nostra conversió.

Ara bé, no ens podem atardar fent el ronsa, perquè els desastres i les calamitats venen a cop sobte i tot pot canviar en un obrir i tancar d'ulls.

No hi ha relació de causa-efecte entre pecat i adversitat, entre culpa i catàstrofe. Aquells galileus que havien anat a la Ciutat Santa a oferir sacrificis al temple —en temps de Pilat, governador romà de Judea— i aquells altres divuit dissortats que sucumbiren quan es desplomà la torre de Siloè, no eren pas més culpables que els altres habitants de Jerusalem —diu Jesús. Sí que hi ha una vinculant relació reparadora entre el nostre pecat i la misericòrdia divina.

Convertir-se és anar creixent en bondat cada dia que passa i, alhora, anar-se desentenent del mal que ens condiciona. La recerca de Déu ens duu a descobrir, més que no pas qui és ell, qui som nosaltres.

Com el vinyater de la paràbola, convé treballar els fruits de la terra, obrar el nostre interior —fertilitzar el cor—, conrear l'amistat amb la natura i descobrir, en els altres, l'amor benigne i entranyable del nostre Déu.

La imatge

La urgència de la conversió penitencial, una crida constant que porta a tornar a Déu per tenir vida i escapar-se d'un mal fracàs, i no ser com una figuera improductiva. Compitem d'antuvi amb la misericòrdia divina, sempre a punt per a recomençar i oferir un nou espai.

Cal tornar a la il·lusió primera, com la parella que retroba l'amor primer. Des de Déu tenim assegurat l'acolliment.

Paràbola de la figuera estèril (1748).
Monestir d'Aldersbach

Agenda

Lit. hores: Setmana III

21 dilluns

—Santa Fabiola, matrona romana
El traspàs de Sant Benet
2R 5,1-15a/Salm 41/Lc 4,24-30

22 dimarts

—Sant Zacaries, papa
Dn 3,25.34-43/Salm 24/Mt 18,21-35

23 dimecres

—Sant Josep Oriol, prev.
—Sant Toribi de Mogrovejo, prev.
Dt 4,1.5-9/Salm 147/Mt 5,17-19

24 dijous

—Sant Òscar Romero, bisbe
—Sant Cebrià de Tarragona, bisbe
Jr 7,23-28/Salm 94/Lc 11,14-23

25 divendres

L'Anunciació de la Benaurada Verge Maria i l'Encarnació del Senyor
Jornada Mundial per la vida
No és dia d'abstinència
Is 7,10-14;8,10/Salm 39/He 10,4-10/Lc 1,26-38

26 dissabte

—Sant Brauli de Saragossa, bisbe
Os 6,1-6/Salm 50/Lc 18,9-14

27 diumenge IIII de Quaresma “laetare” / Cicle C

Js 5,9a.10-12/Salm 33/2C 5,17-21/
Lc 15,1-3.11-32

Jornada Diocesana de Catequesi a Manresa

Delegació Episcopal de Catequesi

El dissabte 26 de març, data dels 500 anys de l'arribada de sant Ignasi a Manresa, tindrà lloc a la tarda a la Casa d'Espiritualitat de la Cova de Sant Ignasi d'aquesta ciutat la Jornada Diocesana de Catequesi d'enguany, en què es presentaran els materials del nou itinerari de Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes (SIC).

Hi són convocats tots els catequistes, preveres i responsables de la catequesi de les parròquies. Presidirà la jornada el bisbe Romà. Mn. Joan A. Castillo, delegat episcopal, introduirà el nou projecte i materials i, posteriorment, es faran tallers per a treballar l'itinerari d'infants i l'itinerari d'adults.

Es comptarà amb la presència de Josep Oton, creador del material dels pares, que guiarà la pregària a la mateixa església de la Cova, a l'estil de la que es proposa per als pares. S'acabarà amb una visita guiada als nous mosaics de Rupnik. Més informació i inscripcions: catequesi@bisbatvic.org / 647 13 12 28.

24 hores per al Senyor: 25 i 26 de març

Amb el lema «En ell tenim el perdó» (Col 1,13-14) se celebrarà aquesta iniciativa quaresmal. A la catedral de Vic tindrà lloc entre el divendres dia 25 i el dissabte dia 26, i hi haurà confessors entre les 13h del divendres i les 13h del dissabte.

Horari:

Divendres dia 25 de març: 13h, santa missa de la solemnitat de l'Anunciació; 15h, hora nona i coroneta de la Misericòrdia; 16h, rosari (misteris de goig); 18h, rosari (misteris de llum); 19h, vespres; 20h, rosari (misteris de dolor); 22h, adoració joves; 24h-6h, completes i adoració nocturna. Dissabte dia 26 de març: 6h, rosari (misteris de glòria); 7h, ofici de lectura; 8h, pregària d'intercessió comunitària i personal; 9h, laudes; 10h, *lectio divina*; 11h, prèdica del senyor bisbe; 12h, oració comunitària conclusiva; 12,50h, reserva eucarística solemne.

Tornem-hi! Viacrucis Jove a Montserrat per Setmana Santa

Tindrà lloc el Dilluns Sant, 11 d'abril

Aquest any torna el Viacrucis Jove del Dilluns Sant a Montserrat. Després de dos anys d'interrupció a causa de la situació sanitària, retornem al santuari de la Mare de Déu per passar-hi un dia de convivència fraterna, pregària i esbargiment.

Us esperem per a demanar junts a la Moreneta la seva protecció tan necessària per a tots i demanar el do de la pau.

Destinataris

- adolescents
- joves
- nois i noies de catequesi de confirmació

Horari de la jornada

10:15. Arribada a Montserrat. Acolliment i presentació dels grups i de l'activitat a la plaça dels Apòstols (al costat del Restaurant Montserrat)

11:00. Viacrucis Jove per la ruta de la muntanya

13:30. Dinar

14:30. Gresca jove

16:00. Celebració penitencial al santuari i pregària a la Mare de Déu

17:45. Tornada

Horari del transport

(en cas de convenir alguna altra parada, cal fer-ho saber):

Autocar Ripoll – Vic – Manresa – Montserrat

· 8:00, Ripoll (davant el monestir)

· 8:45, Vic (estació d'autobusos)

· 9:30, Manresa (estació d'autobusos)

· 10:15, Montserrat (plaça els Apòstols, vora el Restaurant Montserrat)

Autocar Igualada - Montserrat

· 9:30, Igualada (davant l'Hotel Amèrica)

Preu

Inscripció i transport, 5 euros

Per tal d'afavorir la formalitat en les inscripcions, aconsellem a les parròquies de fer la inscripció i pagament algun dia previ a la sortida.

Cal portar-se el dinar.

Inscripcions

Us podeu inscriure al formulari del QR o també a: joves@bisbatvic.org

Tels. 93 883 26 55 i 656 36 63 37

El camí de Sant Ignasi recorda la nostra condició de pelegrins

Pere Oliva i March, prev.

El pelegrinatge és un instrument de conversió, òptim per a la transformació interior. Aprofitem-nos d'aquest camí, que ens invita. I concretament el camí ignasià va de Lloret de Mar a Manresa, passant per La Rioja, Tudela, Montserrat, arribant-se també fins a Barcelona. Uns set-cents quilòmetres.

El pelegrinatge és fonamental en la vida de sant Ignasi. De fet, la seva vida és un constant pelegrinatge. El pelegrí requereix dos elements bàsics: un lloc sant i un temps sant. Així passa d'allò que és profà al que és sagrat, a través d'un camí que esdevé una eina pedagògica, concretada en proves i exercicis als quals se sotmet el caminant.

Sortir de la vida rutinària i fer-nos disponibles per a respondre a la crida de la conversió va íntimament relacionat amb la imatge del camí. Sortir així d'una vida que ens atrapa per a anar a fer camí, implica sempre disposar-se per al canvi.

Som conscients que Déu està en el camí? I que fent amb ell el canvi anirem sempre a una vida millor? Cal tenir present aquesta presència del Senyor en el nostre camí. Hi ha moltes referències bíbliques que ho testimonien.

Què suscita en la persona creient el pelegrinatge?

- Un canvi de ritme. Sortir de la vida ordinària per a entrar en uns hàbits nous marcats pel camí. S'assembla a la rutina monàstica...
- La vivència de la fraternitat. Es troben companys de camí. Ens donen força en la debilitat i podem trobar-hi bons consells de saviesa.
- La possibilitat de viure el moment present. L'ara i aquí són fonamentals. I, així, trobar Déu en el moment present.
- La religiositat popular (santuàries, pedrons, ermites, referències marianes...) ens fa descobrir la connexió amb la presència de Déu, Maria i els sants que ens acompanyen.

· La confiança en la providència. Cal anar lleugers d'equipatge. Allò que en la vida ordinària sembla imprescindible, aquí pot esdevenir un obstacle per a caminar. L'acció de buidar i buidar-nos també és fonamental.

Sant Ignasi va veure que era necessari un mes de pelegrinatge amb la motxilla buida. Qui camina sempre amb la motxilla plena no arribarà a la meta. Quines càrregues porto a l'esquena? Confio en la providència de Déu?

Fem aquest camí de sedentaris a nòmades; com Jesús que anava pels sembrats (Mt 12,1) o feia camí cap a Jerusalem i passava per viles i pobles. La vida de Jesús, el nostre Mestre, és un camí constant.

Aquestes són notes de la xerrada que el P. Josep Lluís Iriberrí va fer el passat mes de febrer a preveres i diaques i que tingué lloc al Seminari de Vic i a la Cova de Manresa.

Celebracions de la canonització de sant Ignasi a Roma i a Barcelona

El papa Francesc va assistir a una eucaristia el dissabte 12 de març, a l'església del Gesù de Roma, presidida pel prepòsit General de la Companyia de Jesús, el P. Arturo Sosa Abascal, en ocasió del 400è aniversari de la canonització de sant Ignasi de Loiola i sant Francesc Xavier, els quals van ser proclamats sants el 12 de març de 1622 al costat de Teresa de Jesús, Isidre Llaureador i Felip Neri.

El mateix dia unes 2.500 persones van compartir una celebració emotiva, viscuda i compromesa amb el mateix motiu a la Sagrada Família de Barcelona. L'eucaristia fou presidida per l'arquebisbe de Barcelona, cardenal Joan Josep Omella, i concelebrada per diversos sacerdots, entre ells els superiors de diverses congregacions religioses, així com religiosos jesuïtes.

L'emoció la hi posà sobretot el cor participatiu, dirigit pel delegat dels jesuïtes a Catalunya, el P. Enric Puiggròs,

i format per 500 cantaires voluntaris, als quals s'afegiren un centenar de veus, del cor de joves.

Justament aquesta experiència va centrar l'homilia del P. Josep M. Rambla, jesuïta, que va recordar com a Ignasi, vora el riu Cardener, a Manresa, el va envair una «gran claredat» que li fa veure totes les coses noves. Una nova mirada d'Ignasi al món de la qual el P. Rambla va destacar quatre aspectes que ens interpel·len amb força avui. És una mirada lúcida, que ens convida a veure les coses tal com són, en tota la seva complexitat i sense modificar polir o retallar allò que ens fa por. És crítica, i projecta un esguard crític a les coses. És alliberadora, i el porta a sortir cap al món: «Ignasi estaria en primera fila de la recerca de respostes humanitàries i pastorals a la pandèmia o a la guerra.» Finalment, és una mirada en el Crist, ja que «el Crist pobre i humil de l'Evangeli va ser la clau i el fonament de les decisions d'Ignasi», va destacar Josep M. Rambla.

Tagle, a Barcelona

El cardenal Luis Antonio Tagle, prefecte de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles, president de *Caritas Internationalis* i arquebisbe emèrit de Manila (Filipines), va pronunciar el 5 de març la conferència «*Acollir i acompanyar en un món canviant*» a Barcelona, a l'Auditori Fòrum CCIB, en què van participar prop d'un miler de persones.

El cardenal va parlar de les noves generacions, que, segons va explicar, estan desenvolupant un «sentiment d'autosuficiència» i, a conseqüència de les xarxes socials, estan caient en l'individualisme i la despreocupació pels altres. Tanmateix, va presentar aquest escenari amb una mirada positiva, veient-ho com una oportunitat per a acollir i acompanyar encara més uns joves que cada vegada se senten més sols.

Jornada d'Animadors de Joves a Manresa

El Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ) ha organitzat per al dia 26 de març la Jornada d'Animadors de Catalunya, de 10 del matí a 6 de la tarda a la Cova de Sant Ignasi de Manresa. El lema és «Aixeca't per veure des del Crist».

Carta oberta als sacerdots

Romà Casanova, bisbe de Vic

Us adreço aquestes línies amb motiu del Dia del Seminari, que, com cada any, celebrem sempre sota l'esguard de Sant Josep. D'uns dies ençà, he anat reflexionant i preguntant sobre aquesta jornada, i em brollen del cor unes paraules que vull compartir amb tots vosaltres. Ho faig, evidentment, des del record agraït del temps viscut al Seminari. Tots custodiem en el nostre interior aquells anys que, formant part d'aquella comunitat, ens anaven ajudant a configurar-nos a Crist per a esdevenir els seus ministres. Convindreu amb mi que, per això mateix, la institució del Seminari és importantíssima per al futur de les comunitats cristianes.

No són pas temps fàcils per a l'exercici del sacerdoci

La realitat del nostre Seminari diocesà ja la coneixeu: un nombre minso de seminaristes, el qual no assegura el futur de servei sacerdotal a la diòcesi. És un tema que arrosseguem des de fa més de cinquanta anys. Per tant, és punyent la nostra pobresa en aquests moments. El repte que tenim al davant, doncs, és gran. I és de tal magnitud, que ens implica a tots, tant en la pregària com en el treball pel futur de la nostra Església, suscitant respostes generoses a la crida al sacerdoci ministerial.

La majoria dels qui vam sentir la crida al sacerdoci en la nostra infància o joventut tenim en el nostre origen vocacional la figura d'un prevere, el qual ens atreia pel seu exercici del sacerdoci. Certament que són molts els camins que poden portar un jove a sentir la crida de Déu, però també és palès que el nostre testimoniatge sacerdotal de servei enmig de les parròquies i comunitats és una de les fites que ha de recórrer qui es pregunta què li demana el Senyor.

No són pas temps fàcils per a l'exercici del sacerdoci. Sé del vostre treball i dedicació, dels vostres esforços i pregàries. Al mateix temps, conec la manca de fruit, ja que no hi ha proporció entre la sembra i la collita. La cultura dominant allunya el cor de les persones del Déu viu. La qüestió de Déu no és present en el cor de molts; tot i que també hem d'agrair al Senyor aquells fruits que es donen de manera sobtada, com rebrots en temps de fred intens, de persones que s'obren al misteri de Déu.

Estimats sacerdots, hem de ser, tots nosaltres, testimonis de l'Invisible. Els qui trobem en les nostres parròquies han de ser capaços d'albirar en la nostra mirada aquella presència de Déu que ens fa experimentar, malgrat les dificultats i entrebancs de cada dia, la joia profunda de ser presència de Crist, *que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a rescat per molts* (Mc 10,45).

